

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

ขลังภายนอก

หาเรื่อง อยู่เฉย ๆ ไม่อยู่ ไม่จิ้มฟันเอาไปทำอะไร วิเศษวิโสอะไร หาเรื่องไม่เข้าท่า นี่ละที่มาทำให้พระผิดไปเรื่อย ๆ พระอยู่ดี ๆ ก็ลากจมูกไป นี่ก็จะขอไม่จิ้มฟันไป ถ้าเราจับยื่นให้ก็จะมาอีกเต็มศาลานี้ มาแย่งไม่จิ้มฟันกันหมด นี่ละจูงพระให้ผิดให้ขลังในเรื่องไม่ขลัง ความประพฤติตัวเองให้เป็นคนดีที่ขลัง ๆ ไม่เห็นทำกัน หาแต่ขลังนอก ๆ ใช้ไม่ได้นะ เวลานี้ศาสนาขลังไปข้างนอกแล้วนะ ไม่ได้ขลังอยู่กับใจกายวาจาความประพฤติของชาวพุทธเรา

เพราะฉะนั้นโลกถึงเหลวไหลโลเลเวลานี้ ไปที่ไหนมองเห็นแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ มนุษย์เต็มบ้านเต็มเมือง แล้วขลังแท้ ๆ เอนั้นมาขลังเอานี้มาขลัง ชอบขลังนัก เขาว่าอะไรแตกฮือ ๆ ตื่นบ้ากัน พระพุทธเจ้าไม่ได้พาขลังอย่างนั้น สอนลงที่กายวาจาใจของชาวพุทธเรานั้นแหละ ปฏิบัติตรงนั้น ธรรมขลังอยู่ตรงนั้น

พระพุทธเจ้าได้ธรรมมาสอนโลกก็ขลังที่หัวใจนะ ไม่ได้มาขลังนอก ๆ นานา มีไม่จิ้มฟันเป็นต้นอย่างนี้ใช้ไม่ได้เลย อันนี้สำหรับจิ้มฟัน พอจิ้มแล้วก็ทิ้งลงกระโถน จะไปเสกสรรให้เป็นของดีของดีมาจากไหน เด็กดูก็รู้อันนี้แล้วทำไมผู้ใหญ่ดูไม่รู้ ไปไหนมีแต่เรื่องขลัง ๆ อย่างนี้แหละเต็มบ้านเต็มเมือง เมื่อเห็นมีคนเคารพนับถือพระ เห็นไปวัดไปวา กันบ้างอย่างนี้ หือ ขลังทางไหน ท่านดีทางไหน ๆ

นั่นเห็นไหมมันติดนิสัยสันดานชาวพุทธเมืองไทยเรา นี่ มันขลังนอก ๆ แยก ๆ ไปอย่างนั้น ขลังที่กายวาจาใจนี่ซิ พระพุทธเจ้าขลังที่นี้ นะ ตรีสรูที่นี้ ๆ ไม่ได้ตรีสรูที่ไม่จิ้มฟัน ขานหมากอะไรเหล่านี้ ท่านไม่ได้มาขลังกับสิ่งเหล่านี้ นะ ท่านขลังอยู่ที่ใจ กิเลสอยู่ที่ใจ ขำศึกอยู่ที่ใจ ตีกันลงไปที่ใจนี้ ดับกันลงที่นี้แล้วขลังขึ้นมาที่นี้แหละ อย่าไปหาเรื่องขลังนอก ๆ นานา ไปที่ไหนเป็นบ้ากันแต่เรื่องขลังข้างนอกนั้นดูไม่ได้นะ ชาวพุทธเราเวลานี้ดูเลอะไปหมด

นั่นหนังสือเอาไปอ่านดูตัวเอง ผิดตรงไหนแก้ตรงนั้นแหละ ขลังตรงนั้นแหละ หนังสือที่วางอยู่ด้านหลังศาลานี้เอาไปอ่าน นั่นละหนังสือแบบธรรมะพระพุทธเจ้าท่านขลังยังงี้ดูเอาตรงนั้นแหละ ไม่ได้มาขลังนอก ๆ แยก ๆ นี่นะ เวลานี้โลเลมากชาวพุทธเรานี้จนดูไม่ได้ ทั้งพระก็เหมือนกัน ไม่ว่าท่านว่าเรามันพอ ๆ กัน ขลังแบบไม่เป็นท่านั้นแหละ มีอะไรติดยาม โยมมาแล้ว เอ้า โยมนี้ขลังดีนะ นี่วัดอุ้มงคลนะ โยม หัวใจเจ้าของไม่ดูมันจะเอาอะไรมาขลังมาเป็นมงคล

ดูหัวใจเจ้าของนั้นชิมันผิตอยู่ตรงนั้นนี่นะ ยื่นมือออกมาไม่ผิตที่หัวใจจะผิตตรงไหน จิตคิดว่ายังงถึงได้ขึ้นมา เอ้า ๆ โยม ๆ ของคลัง คลังอะไรอย่างนั้นไม่เป็นทำเป็นทาง ทำอะไรไม่มีเหตุมีผลมีอย่างเหรอ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ทรงเหตุทรงผลเต็มทีที่เดียว ไม่ใช่ธรรมสุมสุมห้านะ เวลานี้ชาวพุทธเราโลเลไปอย่างนั้นแหละ มีแต่คลังภายนอก ๆ ข้างในไม่สนใจกัน

ประพฤติตัวให้ตีชิ เวลามันเสียมันเสียทั้งคน มันไม่ได้เสียที่ของคลังนั้นนะ มันเสียคน ปฏิบัติต่อคนให้ตี คนก็คือเรานั้นแหละ นี่ไปไหนเห็นแต่อย่างนั้นนี่จะว่าไง ตามีหุมี พระก็มีตาเหมือนกันนี่ ไม่ใช่พระตาบอด ไปไหนทำไมจะไม่เห็น ขวางตาก็รู้ขวางหูก็ทราบจะว่าไง เวลานี้มันมีแต่ขวางหูขวางตานั้นชิ มันไม่เข้าร่องเข้ารอยเพราะคนทำขวาง แล้วทุกซึกก็เดือดร้อนวุ่นวายขึ้นทุกวิทุกวัน อู๊ย นำทุเรศสงสารนะ

ต่างคนต่างหาความสุขตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งปานนี้ เอาความสุขมาอวดหลวงตาหน่อยชิ ถ้าหาความสุขมาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งปานนี้ได้ความสุขมาหนึ่งกำ สองกำ สามกำ เอามาให้ดูบ้างชิ นี่มีแต่กองทุกข์เต็มบ้านเต็มเมือง ภูเขาสู้ไม่ได้ มันจะสู้ได้ยังไง ภูเขาไม่ได้เป็นทุกข์นี้ คนต่างหากเป็นทุกข์ นี่ชิหาไม่ถูกทางมันก็ได้ไม่ได้อะไร ศาสนาเลยเป็นเครื่องเล่นของกิเลสไปหมด

เวลานี้กิเลสกำลังตีตลาดแหลกเหลวไปหมดนะ ธรรมนี้ออกไม่ได้ถูกกิเลสตีเอา ๆ คลังไปข้างนอกมีแต่เรื่องของกิเลส ว่าธรรมตรงไหนกิเลสเข้าไปแทรกแล้ว ๆ ตีตลาดแล้ว ๆ อันนี้ชิมันนำทุเรศเอามากมายนะ ไม่สนใจประพฤติปฏิบัติตัวเองให้เป็นคนดี แต่จะคลังภายนอกให้ตีภายนอกมันดีได้ยังไง อันนี้ละที่น่าทุเรศมากนะ ให้พากันไปคิดบ้างชิชาวพุทธเรา

ไปหาพระมีแต่หาของคลัง ๆ ดูถูกขุดูยามดูดวงชะตาราตี ดวงไหนมันก็อยู่ในนี้หมด หลวงตาก็เคยดู ถ้าเราได้อูแล้วไม่มีผิตแล้วเอาจนเข็ดจะว่าไง ใครมาให้เราดู-เราดูให้ถูกเสียงเปรี้ยวอย่างไม่ผิตเลย แล้วก็เข็ดคนนั้นไม่มาดูอีกแหละ มาพอยื่นฝ่ามือมานี้ เราโบกมือไม่ต้องเรื่องฝ่ามือมัน หลังมือเราก็ดูได้ถ้าเราจะดูแล้ว เราว่าอย่างนี้ ที่ไหนดูได้หมด คนทั้งคนเราดูได้หมด ทายจะไม่ให้ผิต แล้วลองทายชิ นี่ตั้งแต่เป็นเด็กแม่หวดเรื่อยใช้ไหม เอาแล้วนะนั่น ตั้งแต่เป็นเด็กแม่หวดเรื่อยใช้ไหม ถ้าว่าแม่ไม่หวดแม่ไม่ดูบ้างเหรอ เอาจนถูก พอเสร็จจากนั้นแล้ววันหลังไม่มาดูอีก นั่นถ้าดูต้องดูอย่างนั้นชิมันถึงแม่นยำ

ไปดูสุมสุมห่าหลอกกันไป ว่าจะขึ้นสวรรค์ชั้นนั้นชั้นนี้แล้วลงไปจมนรก ไปปล้นไปสะดมเขาก็ต้องไปดูถูกขุดูยามเสียก่อนว่าเวลาไหนดี ๆ ครั้นไปปล้นถูกเขาฆ่าเอา ไม่ทราบว่ามันอันไหนดี เจ้าของชิมันก็เป็นอย่างนั้นละชิ มี..ตำรับตำรา โอ๊ย เต็มมือ

เวลาตายแล้วไปดูตำราเต็มกระเป่า เข้าเวลานั้นดีเข้าเวลานี้ดี ดุยามเข้าไปปล้นเขา ถูก เขาน่าจะชิ คั่นในกระเป่ามีตั้งแต่ตำรา นี่เห็นแล้วนะไม่ได้มาอวดพูดเฉย ๆ หลอกโลก นะ เป็นอย่างนั้นละ เห็นไหมตำราเป็นอย่างนั้น มันคืออยู่กับคนช่วยอยู่กับคน ให้ปฏิบัติ ตัวของตนให้ดีขึ้น นี่ไม่ปฏิบัติตัวเอง ไม่สนใจ มีแต่อยากดี ๆ ใช้ไม่ได้ ตลอดวันตายก็ไม่ ดี

เจ้าของศาสนาของพวกเราเป็นผู้สิ้นกิเลส พระพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์เลิศโลก ขนาดไหน ท่านไม่ได้มาขลังนอก ๆ นานาอย่างนั้นนะ ท่านสอนลงที่กายวาจาใจนี้ ตรง โหนผิดแก้ตรงนั้น ถ้าแก้แล้วมันก็ถูก ถูกแล้วมันก็ดีเท่านั้นละ อันนี้มีแต่โลเล ๆ ดูหมอ ใครอยากให้แม่นยำละก็มา บอกกันมานะ มาหาหลวงตาบัวจะดูให้ชัดหมด มันเป็นอย่าง ไง นี่ดูแบบหนึ่ง แบบที่สองก็ที่ผ่านมาใหม่ กัดใช้ใหม่ หมาเคยกัดใช้ใหม่ ถ้าหมาไม่ กัดก็มันไม่เห่าบ้างเหอ เอาจนถูกไม่ให้ผิดเลย เช็ด จากนั้นไม่มาดูอีก ถ้าเราดู- ดูไม่ ให้ผิดดูจนเช็ด ถูกเสียจนเช็ด ถ้าดูต้องดูอย่างนั้นซิ ดูส้มสี่ส้มห้าทวายส้มสี่ส้มห้าเราไม่ ทวาย ถ้าทวาย-ทวายอย่างนี้แหละ ทวายแบบว่าตั้งแต่เป็นเด็กแม่หวดเรื่อยใช้ใหม่ ก็มันดีอ ชี ถ้าแม่ไม่หวดแม่ไม่ดูบ้างเหอ เอาจนถูก ถ้าแม่ไม่ดูแม่ไม่ทำตาดถึงบ้างเหอ เอาจน ถูก เช็ดเลยเชียว ก็หาที่ถูกจะว่าไป

พวกเรานั้นพวกขวาง เหมือนหมาคาบบังข้าวหลาม คาบกลางบังข้าวหลามวัง ขวางทาง มีแต่อยากดี ๆ หาตั้งแต่สิ่งภายนอกมันไม่เป็นท่าละชิ แก่กายวาจาใจของตัวเอง ไม่ดีตรงไหนแก้ตรงนั้น ตรงนี้ตรงดีตรงขลังอยู่ตรงนี้ พระพุทธเจ้าท่านขลังตรงนี้ พระสาวกอรหันต์ที่เรารู้ว่า สรรณิ คัจฉามิ ท่านขลังตรงนี้นะ ท่านไม่ไปขลังแบบที่ ว่าเป็น แบบนั้นมันแบบกิเลสหลอกคนให้เป็นบ้าเรื่อย ๆ ไป

หนังสือที่ให้ไปให้อ่าน อ่านดูเป็นยังไง ผิดตรงไหนแก้เจ้าของตรงนั้น แหะ จะขลังตรงแก้ได้ ถ้าแก้ไม่ได้ไม่ขลัง แก้ให้ได้ ผิดตรงไหน ๆ หนังสือท่านจะบอก ไปตามแนวตามแถวแล้วก็ไปประพฤติปฏิบัติ โลกจะมีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้กันเต็มบ้าน เต็มเมืองจะทำยังไง มนุษย์มากเท่าไรกองไฟยิ่งมากเผากันแหวกไปหมด แทนที่มนุษย์ ฉลาดจะสร้างความสงบสุขให้แก่กันมันกลับตรงกันข้ามไปนะเวลานี้ ก็เพราะพากันขลัง ภายนอก ดีแต่ภายนอกนั้นชิ

เขายกยอสรรเสริญบ้างก็เป็นบ้าไปเสีย เขาตำหนิติเตียนก็เป็นบ้าไปอีกแบบหนึ่ง เขาชมนี่ก็เป็นบ้าไปอีกแบบหนึ่ง มันมีแต่บ้าเต็มบ้านเต็มเมือง หลงลมปากกัน ประสาลม ปาก จะให้ใครมาชม เราชมเราเองยิ่งดี เราตั้งเราเองนี่ดีกว่าคนอื่นมาตั้ง คนอื่นมาตั้ง เขาปลอดได้ เขาชมเรานี้เขาตำหนิเราได้ เราชมเราเองเป็นไรไป ถ้าไม่กลัวเขาหาว่าบ้า หลงชมตัวเองนะ

อย่างหลงตาบ้วจะชมหลงตาบ้วก็ชมได้ นี่หลงตาบ้วดีนะว่างั้น ใครจะว่าอะไร ก็หลงตาบ้วดีจริง ๆ เป็นยังไง เมื่อคืนนี้ขี้แตกจนไม่ได้นอนเลย จะเป็นอะไรไปมันผิดเมื่อไร ก็มันขี้แตกจริง ๆ ก็ว่าขี้แตก พูตามความจริงนี่ ดินะหลงตาบ้วขี้แตกไม่ได้นอนเลย กินอะไรเข้าไปผิดไม่รู้ นี่ชมก็ได้ตำหนิก็ได้ตำหนิเจ้าของ ที่นี้ไม่ตีตรงไหนแก่เจ้าของตรงนั้นซิ แก่ตรงนั้นมันก็ดินั้นซิ อันนี้ไม่สนใจแก่เจ้าของไม่สนใจชมเจ้าของ ให้แต่คนอื่นมาชมจนเป็นบ้า คนนั้นดีอย่างนั้นคนนี้ดีอย่างนี้ เขายกยอเท่านั้นก็เป็นบ้าไปแล้ว พวกหูเบาเหมือนหนูนี้

รถก็อยากได้สัก ๒๐ คัน คราวเรือนเดียว ๒๐ คัน คราวเรือนละ ๒๐ คัน ถนนนี้อัดแน่นเลย คนนั้นก็เอามาคนนี้ก็เอามา อันนี้รุ่นนั้น อันนั้นรุ่นนั้น อันนั้นรุ่นใหม่ อันนี้รุ่นเก่า อันนี้รุ่นทันสมัยต้องรีบจองไม่จองไม่ได้นะ ฟังซิเอามากองกันไว้ ประสาเหล็กมันบ้าเหอ ไปดูซิ เหล่านี้ไม่ใช่เหล็กจะเป็นอะไรไป เขาเอาสีทาข้างนอกนิต ๆ เท่านั้นแหละหลอกตา แล้วเปิดหางยท้อขึ้นไปดูซิมันดูได้ไหมรถคันหนึ่งนะ ประสาเหล็กเป็นบ้าอะไรกันนักหนากับรุ่นนั้นรุ่นนี้

นี่ละมนุษย์เราว่าฉลาดมันโง่อย่างนี้ละ ประสาเหล็กก็มาเป็นบ้ากัน รุ่นนั้นรุ่นนี้ตาลูกวาว ๆ พอเขายกยอบ้าง โอ๊ย นี่ได้รถมาจากไหนใหม่เอี่ยม ชนิดนี้ไม่ค่อยมีเสียด้วยในเมืองไทย ไปได้มาจากไหน ก็ส่งมาละซิ สิ่งที่ไหน โน่นฟากอังกฤษ ฟากเยอรมัน โน่น ฟากทางไหนก็ไม่รู้แหละฟาก ๕ ทวีปโน่น ไปส่งมาจากไหนรถคันนี้ สิ่งอื่นไม่ได้มันมีเฉพาะนะ นั่นเป็นอย่างนั้น พอเขาว่าอย่างนั้นตาลูกวาว ๆ เป็นบ้าสด ๆ ร้อน ๆ

มนุษย์เรายกยอกันง่าย เป็นบ้ากันง่าย ๆ ตำหนิก็ง่ายนิดเดียว พอพูดอย่างนี้เราจะเล่านิทานหมาตัวหนึ่งให้ฟัง หมาตัวหนึ่งเขาเลี้ยงไว้ มันรู้จักภาษามนุษย์นะหมาตัวนี้มันอ้วนน่ารักเสียด้วยนะ เราก็รักมันด้วยหมาตัวนี้นะ ไปฉนในบ้านเขา เขาว่าหมาตัวนี้มันรู้ภาษามนุษย์นะ เราพูดอะไรมันรู้หมดเลย อย่างเราพูดอยู่เขาก็รู้ เขานั่งหุบ ๆ นะ เขาเฉยถ้าพูดว่าเขารู้หมดเขาเคลิ้มไปเลย เขาดีใจพอพูดไปอันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี เขาก็เคลิ้มไปตามเสียงพูด พอว่าไอ้บ้าเบา ๆ ไม่ต้องว่าแรงหรอก เขาแสบ ๆ ๆ เขาโมโห เขาชมว่ามันรู้ภาษามนุษย์ ว่าไอ้บ้าเท่านั้นแหละไม่ต้องพูดเสียงดังนะ แสบ ๆ ขึ้นทันที เขาโกรธ

เวลาพูดยกยอเขาพูดเสียงดังธรรมดาเนี่ย อู๊ย หมาตัวนี้มันรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ไปเอาอะไรมาก็ได้ ให้ลงน้ำไปจับปลาก็ได้ มันคึกคักจะลงไปในน้ำ รีบบอกเขาไม่เอาแล้วละปลา ปูบปู้กลับคืนมา เขามีสระเล็ก ๆ อยู่ข้าง ๆ บ้านเขา บอกให้ไปหาปลาได้ คึกคักลุดจะไปหาปลา เห็นต่อหน้ามันอดหัวเราะไม่ได้ เอ๊ะ มันรู้ภาษาจริง ๆ พอมา

นั่งถูกเจ้าของยกยอแล้วก็หลับตาปีเดียวนะหุบ ๆ พอสุดท้ายสรุปความลงว่าไอ้บ้าเท่านั้นแหละ แเฮ้ ๆ ๆ มันจะกัดไม้กัดเหล็กไปแหละ ไม่ได้กัดคนกัดไม้ก็เอา นั่นฟังซิ

พวกเรามันพวกบ้ายอ อย่าเป็นอย่างนั้นซิ อย่าตื่นกันซิ ตื่นอะไรนักหนาไม่เกิดประโยชน์ ทำคนให้เสียคน การตื่นโลกธรรมเกินไปไม่ดี เจ้าของดูเจ้าของ เขาชมว่าดีเราดีหรือไม่ดีตามเขาว่าหรือไม่ดูเจ้าของ ถ้าเจ้าของไม่ดีแสดงว่าเขาพูดผิด เราจะแก้เราให้ถูก เขาดีเราว่าไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้เราเป็นยังไงพิจารณา ถ้าเราดีอยู่แสดงว่าเขาพูดผิดเราถูก เราแก้ของเราให้ถูกเราเป็นคนดี ต้องแก้เจ้าของอย่างนั้นซิ เขาพูดผิดก็ให้รู้ว่าผิด เขาพูดถูกก็ให้รู้ว่าถูก อย่างนั้นมันถึงถูก

ไอ้เนื้ออะไรพอเขาว่าอะไรก็เป็นบ้าไป เขาชมเขยสรรเสริญว่ามหาปาปลาก็ได้ เป็นบ้าจะโดดลงสระน้ำ พอว่าไม่เอาละปลา มานอน ไอ้บ้าเท่านั้นละ แเฮ้ ๆ ๆ ดูแล้วน่าขบขันนะ มันน่ารักด้วย เราไปเห็นเองไปฉันในบ้านเขา เขายอมมัน พอยอเท่านั้นก็เป็นบ้า.ไอ้ดูบ เจ้าของจะไปไหนรู้ณะ พอเจ้าของจะขึ้นรถ เตรียมของจะไป เขาจะโดดขึ้นไปนอนในรถก่อน มันฉลาดอย่างนั้นละ พวกเราอย่าให้เป็นบ้ายอเหมือนไอ้ดูบนะ ให้อยู่พอเหมาะพอดีดูเจ้าของ

ใครดำหนิมายังไงก็ตามให้ดูเจ้าของ เขาดำหนิว่ายังงั้น ๆ ว่าเราอย่างนั้น ๆ ไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นยังไงเป็นความจริงไหม ถ้าไม่เป็นจริงแล้วแสดงว่าเขาพูดผิด เราถูก เราก็ดำเนินตามที่ถูกของเรา ถ้าเขาว่าเราดี เราดีตรงไหน ถ้าเราไม่ดีก็แสดงว่าเขาผิดอีก เราต้องแก้เราให้ดี อย่างนี้ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนลงให้ดูตัวเองดำหนิตัวเอง ตรงไหนไม่ดี ๆ แก่ตรงนั้นมันถึงดี นี่มีแต่ตื่นข่าเป็นบ้าไป เขาว่าวัดนั้นดีอย่างนั้น วัดนี้ดีอย่างนี้ เป็นบ้ากันอีกนะนี่ วัดนั้นหลังทางนั้นวัดนี้หลังทางนี้ วัดนั้นดีอย่างนั้นดีอย่างนี้ เป็นบ้าไป

ดูพระดูกิริยามารยาทดูความประพฤติ ดูวัดดูวาดูอากัปกิริยาทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยหรือไม่ นั่นละเป็นเครื่องยืนยันกันว่าพระดีหรือไม่ดี เรื่อยามาดูในยามเต็มไปด้วยเครื่องรางของขลังอย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ ใครมาก็เอาโยม ๆ ของขลัง ดินะโยม ได้นี้ไปแล้วร่ำรวยมากนะ ไม่มีอะไรก็ร่ำรวยมันบ้านี้ บ้าสองชั้น โยมก็โยมบ้าอีก ไหน ๆ คว่าแย่งยามเสียด้วยนะ โยมแย่งยามด้วย สุดท้ายยามก็ขาดแหกหมดเลย มีแต่ของขลังเต็มในยามจนกระทั่งยามขาด ใช้ไม่ได้นะอย่างนี้ให้จำเอานะแบบนี้

ดูพระดูความประพฤติปฏิบัติซิ หลักธรรมหลักวินัยมีเป็นแบบวัดแบบตวงของพระว่าดีหรือไม่ดีดูตรงนั้น พุดมีเหตุมีผลหรือไม่ ถ้าไม่มีเหตุมีผลพูดโกโรโกโสใช้ไม่ได้ปากนี้สู้ปากโยมไม่ได้ปากพระองค์นี้นะ ปากโยมเขายังพุดมีเหตุมีผลดีกว่าปากพระองค์

นี้ วัดกันตรงนั้นซิ พุดให้มีเหตุมีผล จะหนักเบาอย่างน้อยขนาดไหนก็ตามฟังดูเหตุดูผลที่จะสอนคนให้ดีหรือทำคนให้ชั่ว เราเอาตรงนั้นซิ ใครว่ายังไงก็เห่อเป็นบ้าไปอย่างนั้นใช้ไม่ได้

ต่อไปนี้เมืองไทยเราจะไปซื้อจรวดดาวเทียมเขามาขึ้นว่อนตามนี้ ผ่านมาวัดป่าบ้านตาดละลูกหนึ่งสะตึกฟาดเอา เอ้า มันมีมากต่อมากมันซบมันซี้มาทุกแห่งนั้นละ มันบ้าเห่อกัน เขามันนั้นก็เอาเขามันนี้ก็เอา เขามีจรวดดาวเทียมก็จะไปเอาจรวดดาวเทียมมาซบมาซี้แล้วมาผ่านวัดป่าบ้านตาด หลวงตาบัวจะเอาหนึ่งสะตึกฟาดมันตักตุมเลย ใครมาผ่านไม่ได้จะถ้าไม่อยากตายโหงนะ

นี่ก็มากันมากมายเป็นยังงี้ได้ผลได้ประโยชน์อะไรบ้างวันนี้มาฟังอรรถฟังธรรม หรือมีแต่ได้ยินเสียงดุนั้นเหออ มันน่าดูต้องดู น่าดี-ดี ไม่ควรดูไม่ดู ควรดีต้องดีควรดูต้องดู การแนะนำสั่งสอนคนสั่งสอนเพื่อให้ดี ดูเพื่อให้ดีไม่ได้ดูเพื่อทำลายเพื่อฉิบหายดูก็ดูเพื่อดี จะพุดตีพุดดูพุดด่าอะไรก็ตาม ก็เหมือนเขาถากไม้ ไม้ต้นไหนในย่านใดที่มันเรียบ ๆ เขาก็ถากเรียบ ๆ ตรงไหนที่มันคดมันงอมีตาปุมตาป้ามากเขาก็ถากแรง คนไหนมันคดมันงอก็ถากแรง ๆ นะซี

อย่างตะกั่วนี้แล้วอะอะปุ่ปุ่มาขอไม้สีฟัน มันเป็นปุมเป็นป้าก็ถากเอาละซี มันตีวิเศษวิโสอะไรประสาไม้สีฟัน หลวงตาบัวจิ้มมาจนฟันจะหักจนจะไม่มีอะไรเหลือแล้ว ถ้าจะเลิศก็เลิศแล้วด้วยไม้จิ้มฟันอันนี้ มันก็ไม่เห็นเลิศ แล้วจะไปหาเลิศวิเศษวิโสอะไร นั่นซิไม่มีเหตุมีผลถึงได้ว่าละซี อย่าไปหาขลัง ๆ นอก ๆ ให้ขลังในตัวเราเอง

ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตัวให้ดี อันไหนไม่ดีให้ระวัง การพนันขั้นตอนนี้ตัวฉิบหายตัวกินคน นี่มันไม่ดีตรงนี้แก้ตรงนี้นะ ไม่ได้เล่นการพนันมันจะตายหรือ เอ้า ให้มันตาย เกิดมาพ่อแม่ไม่ได้พาเล่นการพนันในท้องนี้ว่างั้น เด็กอยู่ในท้องไปเล่นการพนันในท้องมีเหออ ตกออกมาแล้วทำไมจึงชอบแต่การพนันขั้นต่อกันนัก การพนันนี้เป็นสำคัญมากนะ เมืองไทยเรานี่อะอะพนัน ๆ อะไรพนันหมด อันนี้เป็นความเสียหายภัยเสียหายสมบัติเสียเงินเสียทองเสียใจ เป็นคนหลักลอยใจไม่มีหลัก มีอะไรมาฉิบหายวายปวงหมด

คนเล่นการพนันเป็นคนหมดบุญหมดบาปนะ ไม่กลัวบุญกลัวบาปแหละคนชอบการพนันนี้ มันลืมน้ำหน้าด่าน ถ้างได้เล่นการพนันแล้วก็หน้าด่าน แล้วยิ่งพวกยาเสพติดนี่อันนี้ยิ่งแล้วยิ่งหนักเข้าไป ฉิบหายวายปวงไปหมด ไม่มีคำว่าบาปว่าบุญ พอได้แบบไหนเอาหมด ประเภทนี้ นี่ละมันชั่วตรงนี้ให้พากันไปแก่นะ ตรงไหนชั่วให้พากันไปแก้ ถ้าไม่แก้ตายจริง ๆ ฉิบหายจริง ๆ หมดราคาทั้ง ๆ ที่มีชีวิตลมหายใจฟอด ๆ อยู่

วันนี้พุดเท่านั้นละไม่พุดมาก ต่อไปนี้จะให้พระนะ